

MEDMÄNNISKA

Jag har hittat en programserie på Svt Play. Jag ser på Play, för då kan jag stilla min nyfikenhet och se alla avsnitt på en gång. Programmet jag ser heter " världens sämsta indier" Kanske någon av er ser den? För er som inte sett den handlar den om David Batra, svensk komiker med en pappa från Indien. Han vill nu upptäcka sin pappas hemland och sin egen indiska sida.

Programmet jag såg igår kväll handlade om de numer förbjudna kasten. Man pratade om de kastlösa, oberörbara. De vars skugga är oren. De som ingen annan vill ha i sitt hus för då blir hela huset orent. De som får jobb ingen annan skulle ta i med tång ens. Kastlösa som slås ihjäl av andra indier just för att de är kastlösa.

Det är förbjudet i indisk lag, men i praktiken finns sättet att se på just den här folkgruppen kvar.

Fruktansvärt. I min sköna soffa satt jag och förfasade mig. Så börjar jag tänka på hur vi varit och är i vårt eget land. Hur var det med ursprungsbefolkningen? Samerna i vårt land. Vissa folkgrupper i vårt land har blivit sämre behandlade, på grund av språk, ursprung, traditioner. Blickar vi ut över världen kan vi se samma tråkiga beteende på många ställen. Jag tänker på hur det var för inte så länge sedan i Sydafrika – apartheid. Jag tänker på det som hände i USA nu, hur en stor del av befolkningen behandlas sämre, blir berövade möjligheter, på grund av sin färg. Jag tänker på Europas kastlösa – romerna.

Det här verkar vara något som går igen och igen hos mänskligheten. Behovet att avskärma, stänga ute, skapa tillhörighet. "vi som hör hit är utvalda, vi passar in"

Och visst kan det vara skönt att få känna tillhörighet, känna sig lyckad, utvald.

Men, det är inte så vi ska leva, det är inte så här det är tänkt.

Det här mänskliga draget, att stänga ute, att förminska andra på grund av färg, språk, ursprung det har nog funnits så länge människan har funnits. Det fanns på Jesu tid. Kanske var det därför Jesus när han höll det vi kallar för bergspredikan tryckte på hur vi ska vara mot varandra. Där i 7e kapitlet formulerar han det som kommit att kallas den gyllene regeln "Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, ska ni också göra för dem"

Gyllene regeln är helt i linje med det dubbla kärleksbudet som vi också hittar i Matteus, men i kapitel 22 vers 37-40.

Budet som lyder "Du ska älska herren din Gud med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd samt – du ska älska din nästa som dig själv"

Några detaljer om h-u-r behövs inte. Orden säger sig själv – om man stannar upp inför dem. Ta till exempel – allt vad jag vill att andra ska göra för mig ska jag göra för andra.

Vad får det för praktisk konsekvens? Hur vill jag bli bemött? Hur vill jag att mina arbetskamrater, grannar, familj ska vara mot mig? På samma sätt ska jag vara mot dem.

Den här etiska kompassen bör finnas inombords. Det man själv önskar eller behöver ska man också unna sin nästa. Lika naturligt som vi älskar oss själva, ska vi älska och respektera de som kommer i vår väg. Det är vad Jesus säger i Matteus evangeliet. Det är vad Gud vill.

/Anna-Karin, kyrkoherde

Gud vi ber om hjälp. I bland är det inte alltid så lätt att se vår nästa, göra det vi vill att andra ska göra mot oss. Så lätt det är att bli en mot- människa och inte en med- människa.

Vi ber om hjälp att hejda de bittra kommentarerna, hjälp att inte vara passiva när vi ser någon som behöver vår hjälp, vår tid. Vi ber om hjälp att våga vara medmänniskor. Det är så du tänkt. Det är till det du skapat oss.

Amen